

dret a la solució de conflictes, o a evitar els que en el dia de demà podrien perturbar-nos.

El seu seny català i la seva catalana sinceritat repugnen de barrejar-se en l'aiguamoll de les baixeses de nostra política, de la *charca pestilente* que en altre temps en Maura amb olímpic desdeny malparlava i are, ofegat dins ella, ni tant sols esmenta; però sempre que es fa precis la veu de Catalunya, per sa paraula, representa la màxima idealitat del parlament espanyol, enlaira els debats, alligona als mals patriotes de la Espanya del Centre amb ses argumentacions sinceres i contundents i els ensenya l'únic camí de la salvació de Espanya; el camí del treball, el camí de la sinceritat, el camí del sacerdoci de la política, l'allunyament de la vacuitat i de la inanitat que perpetuament dominen en el nostre govern. En una paraula: el camí de Catalunya.

## FACETES

### EL COET IRONIC

Ara es nit—o les nits d'argent a Barcelona!—I jo estic escrivint davall ma pantalla color maduixa. Es dolç a l'esguard el contrast de l'aire vermell de la cambra amb l'aire d'argent del carrer.

De sobte garfeix la nit quieta un só agut i breu, talment un tret. I de seguida apareix en mon cervell un retol que diu *crim social* amb els mateixos caràcters d'impremta en que ho llegeixo al diari cada dematí.

El tret sona encara dues, tres, deu vegades seguides. I jo em sento amarat de totes les horrors d'un tiroteig... social, també.

—Falleix pressentiment!—

No puc més i ixo al balcó esbatenat gotejant concòrdia en el precis moment que un coet brotat de la torratxa d'enfront corona ironicament sa trajectoria triomfal amb una contundent paraula de browning...

Hom festejava, aquella nit, l'adveniment de la Pau.

### LA VIRTUT DE LA INDEPENDENCIA.

Sobre tota virtut reservem intacta la virtut de la independència. Però no una escaducera i aparent independència—l'infantil obrar sistemàticament a l'inrevés del proïsme—, sinó una vívida independència espiritual.